

9-10-22

Welkom op deze 28ste zondag door het jaar. Het feit dat wij nu en op andere zondagen bij elkaar komen heeft wortels in de Sabbat, de zevende, laatste dag van de week. Het woord 'sabbat' betekent letterlijk 'ophouden', stoppen met werken, met datgene wat je op de andere dagen van de week voor den brode moet doen, ophouden met je zorgen maken, leeg worden. Ophouden met dóórleven om in alle rust de dingen te doorléven. Christenen vieren deze sabbat op zondag, de eerste dag van de week, de dag waarop Jezus opstond uit de dood – inderdaad een dag om stil te staan, een dag die ons ervoor behoedt om door te draaien, een gelegenheid om te schakelen van doen naar rusten, van regelen naar laten, van in de hand houden naar loslaten. Zondag als een dag van genade waarop we aandacht hebben voor wat we zojuist zongen '*Heer onze Heer, hoe zijt gij aanwezig*' en om te bidden '*Kyrie eleison*'.

Gebed

God, wij leggen ons doen en laten in Uw handen. Geef ons de rust van Naäman de Syriër die zich met al zijn kwalen en zorgen in vertrouwen overgaf aan U. Wij vragen U dit door Jezus, Uw zoon, onze broeder. Amen.

2 Koningen 5:14-17 Lucas 17:11-19

Overweging

Purge me, o Lord –het lied tussen de twee lezingen- drukt precies uit wat Naaman en de Samaritaan hebben ervaren en waarnaar mensen door alle eeuwen heen, tot hier op dit uur in deze kerk, verlangen: reinig mij; geef mij, door alle kwaad heen, terug aan mezelf om gelukkig, oprecht en rechtvaardig in de wereld te staan. Zo moeten ze ook toen ongeveer gebeden hebben: Naaman en de Samaritaan, de hoofdfiguren in de twee gelezen bijbelteksten. Beiden waren ziek. Geen hoofdpijn of griep, maar lijdend aan een aandoening die van binnenuit hun huid aantastte. Schurft en melaatsheid, besmettelijke ziekten die het gewone verblijf tussen mensen onmogelijk maakten. Melaatsen moesten afstand houden. Dat is meer dan de anderhalve meter die ons van elkaar hebben gescheiden in corona tijd. De tien melaatsen bleven dan ook op grote afstand staan en riepen luidkeels: 'Jezus, meester, ontferm u over ons' – 'Kyrie, eleison'.

Hun roep is een smeekgebed om genade, een gebed om een gunst. Een vraag om verder te kunnen, ook als ik faal, ziek ben, het gevoel heb vast te zitten, nergens voor te dienen. *Purge me, o Lord*, reinig mij, o Heer.

Als ik de lezingen van vandaag goed begrijp, hebben wij voor het verkrijgen van die genade bemiddelaars nodig. Naaman gaat naar Elisa, de Godsman. De melaatsen gaan naar Jezus, die zoon van God is. Deze zieken richten hun vraag aan betrouwbare mensen die ze kunnen zien en horen. Wat kunnen die betrouwbare mensen? Ze zijn profeten, dat is letterlijk: mensen die spreken namens God, die dingen doen in Gods naam.

Kijken we naar Naaman die vraagt om reiniging. Hij is een hoge officier met veel geld. Er staat dat hij, om genezen te worden, op weg ging met tien talent zilver, zesduizend sjekel goud en tien stel kleren. Ik heb niet opgezocht hoeveel euro dat is, maar het is duidelijk een zeer aanzienlijk bedrag. Naaman heeft er alles voor over om genezen te worden, zoals ook de van verre luidkeels roepende melaatsen. Ze richten zich tot profeten, Naaman vestigt zijn hoop op Elisa, de melaatsen verwachten het heil van Jezus. En het lukt, het gebeurt. Hun huid wordt weer gezond. Onbetaalbaar.

Onbetaalbaar? Je wilt wel iets terugdoen. Naaman wil een geschenk geven aan Elisa en de Samaritaan komt terug om Jezus te bedanken. Maar Elisa en Jezus, hun beider geneesheren, weigeren iets aan te nemen. Elisa zegt tegen Naaman: 'Zo waar de Heer, in wiens dienst ik sta, leeft, ik zal niets aannemen'. Jezus zegt tegen de Samaritaan, die als enige terugkomt om te bedanken: 'Is niemand teruggekeerd om aan God eer te brengen dan alleen deze vreemdeling?'

Danken voor onverdiende gaven.

'Zijn huid werd weer gezond, zo gaaf als de huid van een kind, en hij was weer rein.' Zo staat geschreven over de genezen Naaman. Waar kan hij, waar kan de Samaritaan, waar kun jij, waar kan ik mijn dank neerleggen? Ja, bij allen die ons tot steun zijn, bij al onze bevrijders. Maar tenslotte gaat de dank uit naar God, de bron van genade

Reinig mij. O Heer. Geef mij, door alle kwaad heen, terug aan mezelf om gelukkig, oprecht en rechtvaardig in de wereld te staan. Zo moge het zijn door open te staan voor genade, de grondtoon van leven.

Voorbede

Geest van rust, geef ontspanning als we vermoeid zijn,
Leid ons op goede wegen als we dreigen te verdwalen
Wees met uw genade aanwezig in ons leven.

Laat ons zingend bidden

God van genade, zend profeten in deze wereld
Om oorlogszuchtige leiders in te tomen
Om volkeren te genezen van machtswellust en uitbuiting.

Laat ons zingend bidden

Heer, wees met ons, verlicht onze zorgen
Geef ons de moed ons toe te vertrouwen aan U
Leer ons los te laten en te ervaren dat U er altijd bent.

Laat ons zingend bidden

Zegen ons met de dauw van uw liefde,
Zegen ons met zorg en aandacht voor elkaar
Laat ons in uw genade blijven.

- - - - -

Zegen ons met uw kracht – dat wij elkaar niet besmetten met vrees.
Zegen ons met zorg en aandacht om elkaar,
Dat wij niet onverschillig en slordig leven.
Zegen ons met uw genade
In de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest